Úřední věstník
Evropské unie

CS
Řada L

2026/2486

11.11.2026

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2026/2486

ze dne 10. listopadu 2026,

kterým se povoluje výjimka podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/573, pokud jde o uvádění na trh fluorovaných skleníkových plynů v určitých typech interně instalovaných monoblokových tepelných čerpadel

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/573 ze dne 7. února 2024 o fluorovaných skleníkových plynech, o změně směrnice (EU) 2019/1937 a o zrušení nařízení (EU) č. 517/2014 ([1]), a zejména na čl. 11 odst. 5 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Bod 8 písm. d) přílohy IV nařízení (EU) 2024/573 zakazuje od 1. ledna 2027 uvádět na trh stacionární monobloková a jiná samostatná tepelná čerpadla o maximálním jmenovitém výkonu vyšším než 12 kW, ale nepřevyšujícím 50 kW, která obsahují fluorované skleníkové plyny s potenciálem globálního oteplování („GWP“) nejméně 150, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro splnění bezpečnostních požadavků v místě provozu. Od téhož data zakazuje bod 9 písm. b) přílohy IV uvedeného nařízení uvádět na trh dělené systémy vzduch-voda o jmenovitém výkonu do 12 kW včetně, které obsahují fluorované skleníkové plyny s GWP nejméně 150 nebo jejichž provoz je na těchto plynech závislý, s výjimkou případů, kdy je to nezbytné pro splnění bezpečnostních požadavků v místě provozu.

(2) V souladu s čl. 11 odst. 5 nařízení (EU) 2024/573 předložily příslušné německé orgány dne 6. července 2026 Komisi žádost o povolení výjimky (dále jen „žádost o výjimku“), která umožňuje uvádět na trh Unie i) určitá monobloková a samostatná tepelná čerpadla a ii) určité dělené systémy vzduch-voda, jejichž uvádění na trh má být podle bodu 8 písm. d) abodu 9 písm. b) přílohy IV nařízení (EU) 2024/573 od 1. ledna 2027 zakázáno.

(3) Zařízeními, jichž se žádost o výjimku týká, jsou i) interně instalovaná monobloková tepelná čerpadla typu solanka-voda a voda-voda o maximálním jmenovitém výkonu vyšším než 20 kW, avšak nepřesahujícím 50 kW a ii) některé interně instalované monoblokové systémy dvoukanálových tepelných čerpadel typu vzduch-voda (přívod a odvod venkovního vzduchu), které se pro účely nařízení (EU) 2024/573 považují za dělené systémy, o maximálním jmenovitém výkonu do 12 kW včetně. První kategorie se používá zejména ve větších rodinných či bytových domech, větších obytných budovách, lehkých komerčních aplikacích, místních tepelných sítích, pro rekuperaci odpadního tepla, v renovačních projektech nebo v případech, kdy je zařízení využívající venkovní vzduch technicky nebo právně omezeno. Druhá kategorie je určena pro interní instalaci v budovách, kde je celý chladicí okruh zcela umístěn uvnitř budovy a výměny venkovního vzduchu se dosahuje prostřednictvím vyhrazeného dvoukanálového vedení a kde omezení instalace specifická pro danou budovu zvyšují složitost instalace.

(4) Podle žádosti o výjimku představují interně instalovaná tepelná čerpadla typu solanka-voda a voda-voda v rozsahu 20–50 kW technicky náročný a relativně omezený segment trhu. Zatímco alternativy využívající chladiva s GWP nižším než 150 se objevují v menších rozmezích kapacity, v žádosti se uvádí, že řešení ve vnitřních prostorách připravená k uvedení na trh v rozmezí 20–50 kW dosud nejsou k dispozici v dostatečném množství, aby pokryla příslušná použití do 1. ledna 2027. V žádosti o výjimku se rovněž uvádí, že interně instalované monoblokové systémy tepelných čerpadel vzduch-voda s kanálovým přívodem a odvodem venkovního vzduchu vyžadují zvláštní integraci do konstrukce budovy, včetně dvoukanálového vedení, akustického řízení a návrhu větrání. Kromě toho přechod na chladiva s GWP nižším než 150 vyžaduje vypracování dalších bezpečnostních koncepcí, jakož i odpovídající validační postupy a případně systémy detekce úniků před uvedením vyhovujícího zařízení na trh.

([1]) Úř. věst. L, 2024/573, 20.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/573/oj.

(5) V žádosti o výjimku se dále uvádí, že tyto systémy představují mezeru na trhu s tepelnými čerpadly a že přechod na alternativní technologie vyžaduje více času na vývoj a validaci vyhovujících alternativních technologií. V případě neexistence výjimky by výrobci museli provést dvojí přeměnu souběžně, což by vedlo k nákladům, které jsou považovány za nepřiměřené.

(6) Komise žádost o výjimku posoudila a domnívá se, že podmínky stanovené v čl. 11 odst. 5 písm. a) nařízení (EU) 2024/573 jsou splněny. Zejména dosud nejsou k dispozici vhodné alternativy v dostatečné rozmanitosti pro dotčená zařízení a aplikace.

(7) Za těchto výjimečných okolností se Komise domnívá, že v případě příslušných zařízení je vhodné udělit časově omezenou výjimku s cílem zajistit kontinuitu průmyslových činností a zároveň poskytnout dostatek času na vývoj a zavedení vyhovujících alternativ. Pro dosažení těchto cílů je odůvodněná a přiměřená lhůta jednoho roku.

(8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro fluorované skleníkové plyny zřízeného čl. 34 odst. 1 nařízení (EU) 2024/573,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Odchylně od bodu 8 písm. d) přílohy IV nařízení (EU) 2024/573 se povoluje uvádět na trh monobloková tepelná čerpadla typu solanka-voda a voda-voda o maximálním jmenovitém výkonu vyšším než 20 kW, avšak nepřesahujícím 50 kW, která jsou určená k interní instalaci a obsahují fluorované skleníkové plyny s GWP nejméně 150, za předpokladu, že se tato skutečnost označí na štítku podle čl. 12 odst. 2 nařízení (EU) 2024/573.

2. Odchylně od bodu 9 písm. b) přílohy IV nařízení (EU) 2024/573 se povoluje uvádění na trh systémů monoblokových tepelných čerpadel vzduch-voda s dvoukanálovým přívodem venkovního vzduchu určených pro interní instalaci o maximálním jmenovitém výkonu do 12 kW včetně, které obsahují fluorované skleníkové plyny s GWP nejméně 150 nebo které jsou na těchto plynech závislé, za předpokladu, že se tato skutečnost označí na štítku podle čl. 12 odst. 2 nařízení (EU) 2024/573.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2027 do 31. prosince 2027.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 10. listopadu 2026.

Za Komisi
předsedkyně
Ursula VON DER LEYEN